

Svar:

Henvendelsen er i det følgende kommenteret under de enkelte overskrifter i Dansk Landbrug og Landbrugsraadets brev af 7. april 2005.

»Staten skal sikre regulering af arealanvendelsen«

Regionplanerne udgør i dag grundlaget for amternes behandling af husdyrbrugssager i relation til VVM-reglerne.

Ændringen på VVM-området består alene i, at kompetencen til at foretage VVM-vurderinger i langt de fleste tilfælde flyttes fra amterne til kommunerne, og for de mere komplicerede virksomheder fra amterne til staten. VVM-kompetencen følger således kompetencefordelingen for miljøgodkendelser efter miljøbeskyttelsesloven.

Flytningen af VVM-kompetencen fra amterne til kommunerne skal ses i sammenhæng med de øvrige lovforslag på natur- og miljøområdet i forbindelse med kommunalreformen. Kommunerne vil fremover stå med hele paletten af virkemidler både overfor de eksisterende husdyrbrug og over for etablering og udvidelser af husdyrbrug. På den måde sikres et samlet overblik i kommunerne.

Ændringerne af planloven skal efter lovforslaget træde i kraft den 1. januar 2007. Der vil imidlertid blive tale om, at de regionplanretningslinjer i »Regionplanerne 2005«, som amterne i øjeblikket har under udarbejdelse, opretholdes med samme retsvirkning som landsplandirektiv.

Regionplanretningslinjerne vil således fortsat være gældende, og skal bl.a. være kommunernes administrationsgrundlag for varetagelse af f.eks. kompetencen til at meddele landzonetilladelser, og de kompetencer kommunerne overtager efter en række sektorlove på bl.a. natur- og miljøområdet, samt behandlingen af husdyrbrug efter VVM-reglerne.

De nye kommuneplaner forudsættes at blive udformet i den første valgperiode frem til 2009, men vil ikke kunne vedtages af den enkelte kommunalbestyrelse, før regionplanretningslinjerne er ophævet eller bortfaldet.

Der kan således ikke siges at være et "tomrum". Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål 3 (L 91) og 6 (L 92 og L 93).

Den 2-årige statslige kontrolordning foreslås indført for at fastholde et højt beskyttelsesniveau ved reguleringen af husdyrproduktionen under

hensyn til kompleksiteten af landbrugets miljøproblemer, og således at kommunerne får tid til at opbygge de nødvendige kompetencer til at løse opgaven uden statslig involvering. Miljøministeriet vil søge at undgå, at den statslige kontrol fører til en væsentlig længere sagsbehandlingstid. Dette vil bl.a. ske ved udsendelse af et nyt vejledningsmateriale til kommunerne inden udgangen af 2006, hvilket blandt andet også er fremhævet i Myndighedsudvalgets rapport fra november 2004.

En opdeling af husdyrbrugssagerne i en arealdel og en bygningsdel, der reelt behandles af hver sin myndighed, vil efter Miljøministeriets opfattelse ikke være i overensstemmelse med VVM-direktivets sigte om at opnå en samlet vurdering af anlæggets virkninger på miljøet. Det kan dog oplyses, at den ovenfor nævnte vejledning også vil omfatte retningslinjer for kommunernes administration af arealreguleringen, som led i behandlingen af en konkret ansøgning om tilladelse til udvidelse af husdyrproduktionen.

»Antallet af myndighedsniveauer«

Med kommunalreformen vil kommuneplanerne blive det samlede dokument til regulering af arealanvendelsen i by såvel som på land, mens den regionale udviklingsplan skal fungere som et strategisk værktøj, der dækker de overordnede aspekter af relevante forhold for regionens udvikling. Den regionale udviklingsplan indebærer således ikke en detailstyring af kommunernes planlægning, men er et udtryk for en samlet strategi for udviklingsinitiativerne i regionen.

Efter forslag til lov om ændring af lov om planlægning, må kommuneplanen ikke stride mod beskrivelsen af den ønskelige fremtidige udvikling i den regionale udviklingsplan, og regionsrådet kan gøre indsigelse over for forslag til kommuneplaner og ændringer af kommuneplaner, hvis planforslaget er i strid med den regionale udviklingsplan. Som det fremgår af bemærkningerne til lovfor-slaget, skal en indsigelse fra Regionsrådet overfor en kommuneplan være båret af overordnede hensyn til regionens samlede og langsigtede udvikling. Desuden er der i lovforslaget indlagt mulighed for, at parterne kan indbringe eventuelle uafklarede spørgsmål for miljøministeren i tilfælde af uenighed.

Selvom udviklingsplanen skal beskæftige sig med den overordnede strategiske udvikling indenfor regionen, er det væsentligt, at Regionsrå-